

meatij: nec dicit maner, ad huc retinere aia, ut i illam retinet
causa laetiae, tum ga aia laetia n e indigibile, tunc, ga aia n
atq, ut pote effectus, n. ut regit de psonis in ma, et e
unione mem horum q pincipaliori je, qd n hie manus abripa.

Obij 2o: si Deus ponat duos mag in eodem lo gene-
ratis i dicit de psonis nibus regit ad pnd hoij, et una pnd
naly utiq. appmeti talis p naly informabit utrang. man
i n deti mayor rae ad una, qm d aia. Obij 3o: talis pnd
dico, qd informat informabit unam man, qm Deus detem
inabit, i n possit informare ambas obij fluita.

Obij 4o: Et duo ignes ex se sint i a paly possunt
p naly uniu ad paly pducendum unum effund, nempe ca
lorem: qd e Et duo mag destinata sint i a paly, poss
unt in paly informari eadem pnd. Obij 5o: unum, qd illi
ignes se melius, et facilius pducunt effund, ad qm ordant ex
se, dum unus alterum iueat: at us pnd iuda naly
Nipex, et hie aia ad unum tantum pntem, ut dicitur,
in naly n. pnt. pnt. duo it.

Adverte hic posse eandem pnd in pte dicitur pnt mag.
Et qd ha n implat: 2o: qd eadem ma, ut e hie pnt informari
pnt hie pnt: qd e pnt ma unia pnd, mag. Deus in tali uente
uarian mun eialem informandi ignis pnt, et ut accidental-
em, qd e scito una pnt et eadem una ma pnt in du-
abus: nam e naly mag in pnt i, qd pnt informat man
depositam, et Deus pnt hunc mun uarian, qd n e eia-
le, et accidental, et dicitur Lateranense sect. 1. q. 1. qd
dicit aiam malim multiplicare p multiplicem, et pntem,
qd infundit, et legit et fact, n. us e pntem, et pnta

essentia per se in se ipsis est addit immortalitatem, et mori se
in possibilitate, ut colligitur ex fine sexagesimo ubi dicitur autem in
possunt occidere.

Section 2.
De fra gus het voem causa?

Dicitur id est per se ut ad id modum, id est, per se in genere ad patet
in fluxu in manu, tunc id est patet in idem esse, et existentiis
et modum causat malis ipsam partem. De regi. et ille. I. in
ellegit. depp. 2. sect. 6. n. 1. Haddo in phica depp. 2. n.
95, hinc. ibidem depp. 2. n. 92. et A. D. ceteri, et resolutio,
et ad partem malum, et accidentalem in partem meo ex illis, et
hinc et in impossibilitate mutua causalitatis 2. n. idem esse, et ex
stantem.

Et ratio adhuc est: quia cum in se ipso, et realiter est
per se, non supponit existens extra se, ut in se, ut in se
una et in se per se in se modum. per se modum supponit existens
ante existentiis per se per se non est in talis existentiis modum
ogni intelligeret existens, et non existens ante existentiis modum, et
manifesta implicatio intelligeret existens, quia in talis existentiis
modum per se, et in se in realiter causat ut in se hinc existentiis
intelligeret existens, quia modum in talis existentiis per se per se
negantur de se supponit existens, ut illam in se existentiis per se in
telligeret existens, et non existens ante existentiis modum, existens
ut in illis in, et existens, et in illis existentiis.

Et ad partem malum pertinet de magis dubitatio, an
sit in se, nam si modum in se intelligit in talis non
necesse, et supponit existens, antequam in se per se

waly, ac p̄m poterit mañd care; atq̄ tñd i' f̄m̄d wa' b̄r̄d.
 ee' cām mañ: et rā q̄ q̄ f̄m̄d rōaly n̄ p̄hucit? Des
 nisi q̄ndō unitt' mañ: s̄ ut unitt' mañ habet ip̄e mañ p̄m
 p̄m̄i p̄f̄ctā d̄p̄nditōnibz organiq̄ requitō ad ip̄m̄d in
 p̄m̄m̄m̄ aīd, ē n̄ mañ substānd in p̄m̄m̄y: q̄ō cām mañ
 p̄p̄m̄m̄it' existens ante existēd ip̄m̄y aīd: q̄ō negt ab
 illa causāria.

Quid d̄m̄am tenent C. 2. p̄h̄m̄m̄ cap. 7. q̄ōē
 q̄ō atq̄ 2. J̄m̄m̄m̄ 1. d̄m̄y. cap. 2. q̄ōē 5. cap. 2.
 p̄. R̄ab̄m̄, P̄ol̄m̄, V̄m̄m̄, 2. 2. d̄m̄y. 212, n̄ 8.
 p̄ q̄ō Ob̄m̄ 1. f̄m̄d substāntiā ē simpl̄m̄ n̄ b̄l̄m̄ mañ:
 it' mañ ē cām f̄m̄d: q̄ō ā p̄m̄m̄m̄ f̄m̄d erit cām mañ.
 S̄ ego cām, nam rā in n̄ d̄m̄m̄it' ā mañōi n̄ b̄l̄
 t̄itē, s̄ ab̄m̄fluxu, q̄ō p̄stat: at cō f̄m̄d n̄ p̄t in f̄m̄
 en in mañ, s̄ ut illa p̄m̄m̄m̄.

S̄m̄m̄y: oīp̄ cām ē n̄ b̄l̄m̄ n̄ esse: q̄ō si oīp̄ mañ ē
 cām f̄m̄d n̄ ē mañ ē n̄ b̄l̄m̄ f̄m̄d q̄ō n̄ ē d̄m̄d.
 D̄m̄m̄y: oīp̄ cām ē n̄ b̄l̄m̄ n̄ esse ab̄m̄, ē simpl̄
 m̄, negt aīp̄ 2. un̄ q̄ō id ē saltem in cō, q̄ō n̄ h̄t h̄
 p̄m̄m̄m̄m̄ ab̄m̄, s̄ cōm̄ d̄m̄, h̄m̄c us rōē p̄t mañ
 d̄m̄ n̄ b̄l̄m̄ f̄m̄d, t̄ simpl̄m̄m̄ ut ignob̄l̄m̄.

S̄m̄m̄y iterum: mañ, ē f̄m̄d dependēt ad inuicē
 q̄ō ad ē p̄p̄m̄m̄, sigt it' relatō transcendētē: q̄ō ē
 p̄m̄m̄m̄ p̄p̄m̄m̄ q̄ō ad ē, n̄ existēd actualē, ac
 p̄ in se inuicē causare. Q̄ō n̄ d̄m̄d cām: q̄ō
 n̄s transcendēz duozm̄, nihil aliud ē, quā mat̄m̄
 illozm̄ conaxi, q̄ p̄t stare i' cō, q̄ō ambō conem̄
 t̄m̄tē, ē aq̄. n̄t se h̄at: at cō, ut d̄m̄ ut inuicē cō
 d̄m̄ d̄m̄ in illis m̄t̄ uā p̄m̄m̄m̄ quōd im̄ p̄m̄t

itaq; nā, et p̄d̄ ag, t̄m̄ h̄m̄, et q̄ ad v̄it̄ it̄ sit in c̄ p̄p̄o b̄li, it̄ q̄
in m̄ā in ip̄o c̄ p̄p̄o b̄li illiḡit̄, veluti q̄lānd̄ r̄el̄t̄io n̄at̄a p̄
v̄it̄ p̄n̄ā h̄a m̄ō c̄p̄l̄ic̄at̄i q̄nd̄o c̄ȳt̄is m̄ā, et p̄n̄ā, illa erit c̄,
et p̄n̄ā n̄ā h̄a c̄p̄l̄ic̄at̄i, et n̄ā p̄t̄er̄it̄ et c̄.

¶ Sunt alii nā d̄o et v̄it̄, q̄ r̄el̄t̄a h̄a p̄nd̄ent̄ia
n̄ r̄egunt̄ c̄ȳt̄iā d̄m̄in̄at̄ionē, ut p̄t̄ in v̄it̄e Āth̄ēn̄s̄i,
et Ch̄im̄er̄e, c̄ā v̄o p̄n̄ā, ut p̄p̄o b̄li d̄b̄ent̄ r̄el̄t̄a q̄
c̄ȳt̄is, q̄ n̄ h̄it̄ p̄d̄ in m̄ā, et r̄ā h̄uic̄ d̄t̄ā i q̄
c̄ā in fluit̄ in c̄p̄l̄ā, in fluxu autē n̄ p̄t̄ p̄d̄er̄e ā r̄e
n̄ c̄ȳt̄is, h̄uic̄ v̄ō in fluit̄ in r̄el̄t̄um, ut p̄t̄ in p̄p̄o b̄li
i h̄uic̄, q̄ n̄ in fluit̄ in d̄m̄ā.

¶ S̄c̄p̄ 2°: si q̄ inc̄ip̄at̄ n̄m̄er̄are ab unit̄e, d̄p̄n̄at̄ q̄
in d̄enariis h̄uic̄ n̄m̄er̄is erit p̄p̄o b̄li unit̄e, si v̄o in c̄
p̄t̄ ā d̄enariis d̄p̄n̄at̄ q̄ in unit̄e, h̄uic̄ erit p̄p̄o b̄li
d̄enariis: p̄ idēd̄ p̄t̄ c̄ p̄n̄ā, et p̄p̄o b̄li r̄e c̄ȳt̄is d̄m̄.
D̄ip̄o r̄egunt̄ p̄n̄ā d̄p̄nd̄ent̄e ā c̄p̄l̄ic̄ā h̄uic̄ p̄t̄,
p̄n̄ā r̄el̄t̄i, seu c̄ȳt̄iā, q̄ r̄egunt̄ ad ip̄, n̄q̄ c̄ōm̄d̄ā

¶ S̄c̄p̄ 3°: Beatissimā Virgīnē v̄t̄ multos d̄m̄ m̄er̄it̄ p̄
n̄m̄er̄em Ch̄r̄i: ut m̄er̄it̄a v̄irgīnī s̄p̄p̄ōn̄t̄ q̄nd̄o ḡn̄
v̄em̄ Ch̄r̄i, s̄c̄p̄ v̄o m̄er̄it̄a s̄p̄p̄ōn̄t̄ s̄p̄p̄ōn̄t̄ Ch̄r̄i d̄m̄,
et Ch̄r̄i s̄p̄p̄ōn̄t̄ n̄m̄er̄em, seu c̄ȳt̄iā: q̄ ḡn̄er̄at̄
Ch̄r̄i h̄ fuit p̄n̄ā, et p̄t̄er̄it̄ m̄er̄it̄a Beatissimā v̄irgīnī,
et s̄p̄p̄ōn̄t̄ p̄t̄ d̄m̄ p̄n̄ā p̄n̄ā et c̄
q̄l̄it̄as in eadēd̄ ḡn̄er̄e. H̄uic̄ arḡō r̄at̄iōn̄is
c̄ȳt̄is et m̄er̄it̄a c̄ȳt̄is, in illo r̄el̄t̄o in r̄el̄t̄o
Cardinalis et Virgīnī et p̄n̄ā d̄m̄ d̄p̄n̄at̄ q̄
D̄m̄ q̄ d̄at̄ā m̄er̄it̄a d̄ip̄o m̄er̄it̄a v̄irgīnī
s̄p̄p̄ōn̄t̄ ḡn̄er̄em, seu c̄ȳt̄iā Ch̄r̄i ab ip̄o

Dicitur ideo formam huius speciei spiritum, illud quod saepe
 are malit, quod spiritus est materia illam informans, et sic est materia
 are malit spiritum, quod est materia formae, et unionem illam reci-
 piendo. Sed 2° ego iam dico, et scio, ut materia per se sponte
 non sit causa, per se, quod negi materia sponte in se formam, negi spiritus
 materia: quod quod ut spiritus sponte illi recipiunt spiritum, et in or-
 di ad illud utraque. Eodem modo se habet: quod et utraque in causa
 habet, et materia, quod non ad materia.

Obiectio 2^a: scilicet est causa, quod est causalitas: id unum est unum, et
 realiter causalitas mediante quod forma sponte spiritum: quod
 forma in se in se sponte. Nego minor: nam causalitas unum
 est, atque influxus est: at unum non est influxus forma in se
 positum, et aliquid eius per se, sed est in unum materia
 et forma. Adde, quod in se sponte tam forma sponte unum
 subit, et est in se unum forma modalis, quod realiter et sic
 unum mediante quod forma modalis. Spontem est ab ipsa in se unum: quod
 et in se unum, et ut est medium, spontem unum non est, quod sit
 unum causalitas, unum non causalitas digni dicitur a causa.

Subsectio 2^a
 De causa formalis.

Dicitur 2° non dicitur rigore in se habet, per se, quod ad dicitur ab
 influendo: at unum causa habet, subit, et subitatis et accid-
 entalis non influunt, et in aliquid per se unum influxu:
 per se minor ex dicitur quod forma non influunt, sed est in
 per se spontem, non in se unum, non in unionem, quod forma.
 Confirmitur, quod 2° in se efficitur in se habet non digni per se ab
 ipsa causa habet applicata subit, et saltem ab ipsa.

et sub proportionate. et efficitur hic legem a sua causa. qd
vlt.

§ 2. in factis diu pot hinc videri n. ppria causa
mā n. abte sumpta, seu sum, vnde e. ppria, id e. vnde
actuata, et informata, nam qd mā sit actuata, et inf
ormata illi puenit a pā: vnde in hoc sensu, si vna terra
e. pā pterat diu materialitate, et potentia lita, a mā
nihil n. hoc aliud sonat, qm pā, et mā n. e. unitas
inter se, ut pā, et vna, seu ut mā, et pā.

Et si pā, hoc e., seu denominatio actuata, et
informata qm pā pstat mā, vult, qd pā pstat mā
e. determinatum ad certū entis ppriū v. g. pā ha nō
determinatum e. hō, albedo albi, in q. acceptione loq
untur pā, et q. hō pā e. vna mā, ha
n. namq., si hō intelligat, n. n. pā vna pstat pā,
mā e. hō, vna hō e. ipsum pstat pā, et aliter
in ead. ent. mā, et pā, sit illam mā, q. d. se e.
indifferens ad opponendum i. hō, et illa pā, in pte n.
determinat pā ad opponendum hō pā, qm illam
pstat.

Quid, hō determinatio actuata n. actuata pstat
causalitē, ac pā in hoc sensu n. e. ppria i. mā, qd
si pā, qd hō determinatio, et actuata sit mā
vna, vna vō n. e. ppria causalitas nam, et dicitur
t. n. i. pā, ut in pā m. dicitur eadem mā pstat
vna pā. 2. qd determinari, et actuali mā ad
hanc ppriā entis nihil aliud e., qm vna qd i. hō p
pā, qm vna pā, ex q. vna re vultat pā,
ha, qm illud pstat, in hoc vō nulla inferre
rit

ut causalitas sit in materia, alioquin dicimus, quod tantum sit
 in homine sicut vult propria in se vel in Verbo Dei
 et una pars in se vel in altero, quia tam Verbum quam
 una pars ab alia determinatur ad hoc quod sit in se. Non
 enim in illa.

Et in refutatione S. L. dicitur sicut sicut in hoc
 sensu est regulam in materia, et per regulam ipsam
 quia in se ipsa est materia sicut in informis, non unione ipsi
 quod sit ad materiam, quod ante dependet a priori, et dicitur in se
 ipsa. Sicut causalitas, ab illa quod sit in se ipsa
 unione quod ut talis ad dependet ab ipsa sicut in se
 causalitas materia erga sicut erga sicut, et unione, et per
 regulam erga ipsam sicut in se ipsa sicut sicut
 aut unione quod dependet a materia.

Refutatio, inquam, quod sit materia in minus effecti
 sicut sui subiecti, hoc est, quod sit, et per ipsam in se ipsa
 unione, et quod actuatur, et determinatur, sicut in unione inter materiam
 et sicut in materia, dependet a sicut quod sit in se ipsa
 unione ab ipsa sicut, et unione: sicut talis in Fluxu sicut in
 Deo, ut sicut in se ipsa, sicut dicitur, sicut in se ipsa, sicut in se
 unione ad huc, sicut in se ipsa, sicut in se ipsa, sicut in se
 unione actuatur, et determinatur, ad sicut in se ipsa, sicut in se
 unione sicut in se ipsa, sicut in se ipsa, sicut in se ipsa.

Dein materia non est causa forma in unione est recep-
 tione, et in se ipsa: quod negat sicut causa mate-
 ria in unione est in se ipsa, et in se ipsa: dicendum
 ergo est sicut actuatur materia est denominatio illi que
 nuntiam a sicut materia unione, quod si sit sicut causalitas,
 neg.

122
Dicitur in arte facienda, et naturam, seu phisicam quoniam tenet
in se habet in se et gloriatur, hoc laqueum habet ligati
et dicitur quod hic agimus hinc videtur, et sic dicitur per nos
hanc tunc Christi Domini et Verbo dicitur
et dicitur quod non unum dicitur ab exterioribus
sententia tenet unam nihil aliud esse, quod extremam non
ordas indiget in dispositione in materia operis fieri, et
negotio alterius fieri in eodem modo, et ceteri modo esse uni
tam fieri, et sic dicitur in talibus et dicitur dicitur, sicut fieri
indiget, dicitur dicitur, et negat alterius fieri hanc ve
ntentiam tenet per dicitur et dicitur dicitur dicitur
cum non est dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Ex quo deducuntur: te dicitur sit in eodem modo
dicitur n. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
inter ipsa dicitur. Sed dicitur, quod hanc tunc Christi Domini
in eo prout ante dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
onata, et unum dicitur Verbo, quod dicitur dicitur dicitur dicitur
magis in dicitur dicitur dicitur, quod dicitur dicitur dicitur dicitur
unde dicitur dicitur, quod magis hanc tunc Christi, quod alia dicitur
dicitur dicitur, quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
quod hanc tunc Christi hinc unum dicitur dicitur dicitur dicitur
Verbo dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Deducuntur: n. dicitur a Deo dicitur dicitur dicitur
a materia dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
se unum, hoc dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur fuerit dicitur dicitur a materia dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur

tam qd in quibusdam Virginijs a. habet regim alterius fra
 tum qd aia Christi ut pta nobilitate aia Beata Virginijs
 ptabat hys positiones tunc pfectiores sibi in sua ma. Jux
 tate in dicitur n. regit, qd pta unita uni venati q
 alteri, et idem e. et alijs accidentibus, qd, qm accidens dicit
 a. subter e. calu. u. dicitur, si iam non sit in alienab
 pta

¶ **Qd** 2° qd qd gratia dicitur regim regit qd factio tunc
 dispositio, ut in formati aia Christi Domini, qd, qd reg
 nit aia Beata Virginijs, et alterius hys, qd aia sint ei
 ynam spii: Juxta hys qd unitatem ma. aia ullij dis
 positionibus, et qm in tali ma. hys na. alterius qd, qd
 in hoc venia solis qd pta idem accidens in dupli. sub
 pta, sicut aia dupli. aia si qd id vult facere, ut pta
 qd ma. facit, indistincta n. Juxta qd te. dispositio reg. et na.
 alterius fra. in ma. n. it. navi, qd ille a. distinctio
 accidens ne sit in alio subter, et n. e. navi. qd pta id
 facit pducendo Juxta unitatem inter salend. ma. et
 fra. inter subter, et accidens. qd signum e. qd unitas ab
 qd dicitur ab indistincta ex hys.

¶ **Contra** 2° qd si unis n. e. qd dicitur aia ma. et
 fra. in dupli. dispositionibus, et uarentia alterius fra.
 t. hys aia in qd dicitur navi. fra. hys unionis, et it. pta
 ut ma. et fra. inter se imo. uniant n. pta, qd
 unis sit a. epia. qd, qd unitas hanc hys qd n. et subter
 et accidens a. ma. et regim, et qd hys indistincta n. unis tan
 tum, n. pta accidens, it. regim alterius fra. in ma. et hys
 unum. qd dicitur pta, qd unis e. alia. qd dicitur ab
 hys dispositionibus, et dispositio, navi. aia. hys pta e. qd

Injunctio: mād y seipsum inē unittū pōt unioni: et in
jōt unittū, qd ac nō illa unittū qd rās dātā in ualor.
Vergo aij: mād in unittū pōt inē unioni, itē y ipsam
met unionem ā se ligētā, ac pōt nōl mirum, qd pōt
unittū qd in illi unittū.

In explicatō: n. dātē major rās, qd unittū y se un
iāt mād n. uō mād unioni: qd dāt. Vergo aij rās ē, qd
mād ē dāt se indifferēt ut sit, t n. sit unittū, determinatū
y ipsam unionem, qd ē pōt determinatō mād, ē sūi.

Inferet qd ē mād pōt unittū pōt mād unittū
sa pōt, qd y se ē pōt pōt determinatō mād ad se ipsam
et nō ad mād, sicut dāt dāt unittū. Vergo reglar
ga pōt n. minus ē dāt se indifferēt ut in unittū mād
qōt ē mād, ut unittū ipi pōt, ac pōt qd libet indigt
alij determinatū ā se ligētō, ut in unittū, ut unittū in
cā, et effe qd determinatū mād ad utroq. ut dāt dāt
cōt, ipsa uō ad y se ipsam ē determinatō ad utroq.

Oppositio 2: n. unittū dāt ab existē reglar, qd unittū
n. unittū inē, qd ē rās cōt philosophorū. Vergo
reglar, qd unittū ē ipa pōt unittū extremam, ac pōt
set ē medium q, n. uō qd, qd set effe, ut aliqua
inē unittū, nō cōt effe dāt pōt unittū inē
nam ad set mediat ut q, et n. ut qd: id ē unittū
in, ut in rās, qd unittū inē, nam unittū unittū
qd, set ut qd qd unittū ē pōt mād unittū ad pōt
unittū unittū unittū, qd n. in pōt unittū unittū
unionem.

De igitur unione unionem tamen calorem, aut bitumen
 aliqd, qd mediary inter duo extra, illiq; adhaerens eam-
 fer unit, hoc n mo, Na unio, imo uniretti extremis,
 extra uo inter se mda, ita illam, sipe ad manū ferri
 erud, q supra duos lapides imo tangentem in fi-
 nus, et ipse utriq; lapidi imo adhaeret, et utriq;
 inter se imo a fixum tenet.

Expono 3°: ut duo extra sint unita inter se in-
 fit qd tenor ipsa extra i uolupte Dinā dillente il-
 arum indetrimensim, ne uolente illa e unita: qd
 n e naria unio dicitur ab ipis extra. It 3° qd
 ut dicitur dicitur uoluptas in Des dicit havi dicitur triq;
 in q qd dicitur exeat triq; iunctus, et unitus, et huius
 et, huius, n unio nihil aliud e, qm ma, et pā.
 2° qd ut paries ut albus sufficit paries i uolupte
 Dinā, ac pā n erit, naria albus, et sic d alij
 pā. R qd uoluptem Dinā dillere qd in extremis
 in, et indiam extremorum effiue uolente, sicut, qd
 dicitur unio inter illa extra, hoc n fit q ipsam
 unionem.

Expono 4°: paries albus fit alteris itis q id
 lam extra positionem, et ipis dicitur nom: qd si-
 ter ma pterit e unita fra pōlam positio-
 nem, si multamam ignis pō. R 2° nandō qd
 nam ubiq; dīguntur ab extra. R 2° qm pō
 nandō eam, nam ibi si hil aliud requirit
 ut paries sint itis in albedine, nisi ut utiq; paries
 exi fat albus, ita ut pō, ita ut utiq; extra i al-
 bedi, nū Dinā qd in gelini possent q minus sint